

КАКВО

Е ДОБАВЕНА РЕАЛНОСТ И КАК ДА СЕ НАСЛАДИТЕ НАПЪЛНО НА ТОЗИ КАТАЛОГ?

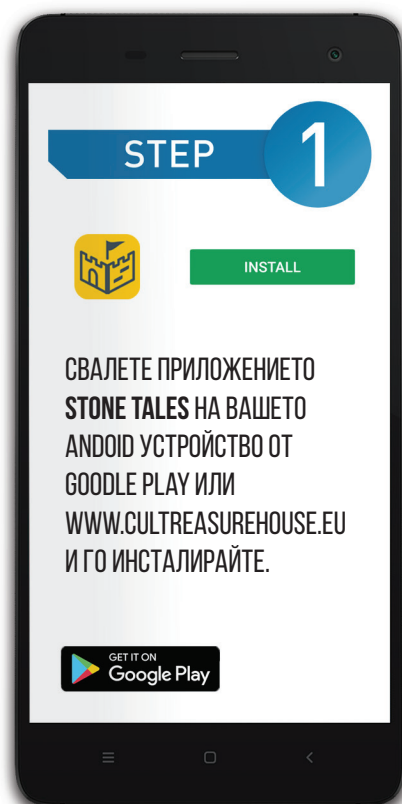
ДОБАВЕНАТА РЕАЛНОСТ, НА КРАТКО, КОМБИНИРА ДАННИ ОТ РЕАЛНИЯ СВЯТ С КОМПЮТЪРНО ГЕНЕРИРАНИ ДАННИ, КАТО НЕ СЕ ОГРАНИЧАВА САМО ДО ИЗОБРАЖЕНИЯ И ЗВУК, А ПРЕДЛАГА И ДРУГИ СЕТИВНИ ПОДОБРЕНИЯ.

3D ВЪЗСТАНОВКИТЕ НА КУЛТУРНО ИСТОРИЧЕСКИ ОБЕКТИ ОТ БЪЛГАРИЯ И ТУРЦИЯ, ОПИСАНИ В ТОЗИ КАТАЛОГ ЩЕ МОЖЕТЕ ДА РАЗГЛЕДАТЕ, АКО ПРИТЕЖАВАТЕ ANDROID УСТРОЙСТВО С КАМЕРА. ЗА ДА СЕ НАСЛАДИТЕ ИЗЦЯЛО НА ПРЕЖИВЯВАНЕТО, МОЛЯ СЛЕДВАЙТЕ ОПИСАНИТЕ СЪПКИ.

STEP

3

НАСЛАДЕТЕ СЕ НА ИЗЖИВЯВАНЕТО И ПОТЪРСЕТЕ ОСТАНАЛИТЕ ИЗОБРАЖЕНИЯ С ДОБАВЕНА РЕАЛНОСТ В КАТАЛОГА!

XAGKOB

ЛЮТИЦА | ИВАЙЛОВГРАД

КРЕПОСТТА „ЛЮТИЦА“, ИЗВЕСТНА ОЩЕ КАТО „МРАМОРНИЯТ ГРАД“, Е РАЗПОЛОЖЕНА НА ВРЪХ „ГРАДИЩЕТО“ В ОКОЛНОСТИТЕ НА ИВАЙЛОВГРАД. СЛЕД IX В. ПОЧТИ БЕЗ ПРЕКЪСВАНЕ В НЕЯ КИПЯЛ АКТИВЕН ЖИВОТ. СЪОРЪЖЕНИЕТО СЕ РАЗПРОСТИРА НА 26 ДКА ПЛОЩ С ОБЩА ДЪЛЖИНА НА КРЕПОСТНИТЕ СТЕНИ НАД 800 М И ВИСОЧИНА - ДО 10 М. НА МНОГО МЕСТА ПРИ ГРАДЕЖА БИЛА ПРИЛАГАНА Т.НАР. „САНТРАЧНА СИСТЕМА“, ПРИ КОЯТО В ОТВОРИ ПО СТЕНИТЕ НАДЛЪЖНО БИЛИ МОНТИРАНИ ДЪРВЕНИ ГРЕДИ, ПРИДАВАЩИ ГЪВКАВОСТ НА СТЕНАТА ПРИ ОБСТРЕЛ И АТАКИ НА СТЕНОБОЙНИ МАШИНИ. МРАМОРЪТ ВГРАДЕН ВЪВ ВЪНШНИТЕ ЛИЦА НА КРЕПОСТНИТЕ СТЕНИ ИМ ПРИДАВАЛ ИСКРЯЩ БЯЛ ЦВЯТ, ОТКЪДЕТО ИДВАЛО И ИМЕТО Й.

В СТРОИТЕЛСТВОТО НА УКРЕПЛЕНИЕТО СЕ РАЗЛИЧАВАТ ДВА ПЕРИОДА: ПЪРВИЯТ Е ДАТИРАН В IX-X В., КОГАТО ЗЕМИТЕ НА ИЗТОЧНИТЕ РОДОПИ ПОПАДАТ ТРАЙНО В ПРЕДЕЛИТЕ НА БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА. ГЛАВНИЯТ ВХОД НА КРЕПОСТТА, РАЗПОЛОЖЕН В НАЙ-ЗАПАДНАТА ЧАСТ БИЛ ШИРОК 2 М И НЕПОСРЕДСТВЕНО ЗАЩИТЕН ОТ ДВЕ ПРАВОЪГЪЛНИ КУЛИ. ЗАЕДНО С ТЯХ ПО УКРЕПЛЕНИЕТО БИЛИ ИЗДИГНАТИ ОЩЕ 8 КУЛИ, ЗАПАЗЕНИ И ДО ДНЕС. СЕДЕМ СЕ ИЗДИГАТ В ИЗТОЧНАТА ПОЛОВИНА НА УКРЕПЕНИЯ ГРАД И САМО ЕДИН ПЛЪТЕН БАСТИОН С МАЛКИ РАЗМЕРИ БИЛ ИЗГРАДЕН СЕВЕРНО ОТ

СЕВЕРНАТА КУЛА НА ПОРТАТА.

СЛЕД XII-XIII В. ГРАДЪТ СЕ ВЪЗСТАНОВЯВА И БЕЛЕЖИ ВТОРИЯ СИ СТРОИТЕЛЕН ПЕРИОД. ТОГАВА СТЕНИТЕ БИЛИ ПОПРАВЕНИ И ПОДСИЛЕНИ С ОЩЕ ЧЕТИРИ НОВОИЗГРАДЕНИ КУЛИ В ЗАПАДНАТА ЧАСТ НА ГРАДА. ИЗДИГНАТА БИЛА ПРОТЕЙХИЗМА ПРЕД СЕВЕРОЗАПАДНАТА, СЕВЕРНАТА И ЧАСТ ОТ ИЗТОЧНАТА СЕНА С ДВЕ МАЛКИ КУЛИ. ОТ ТОЗИ СТРОИТЕЛЕН ПЕРИОД БИЛА И ЕДНОКОРАБНАТА ЦЪРКВА НА МЯСТОТО НА ТРИКОРАБНАТА БАЗИЛИКА, А В НАЙ-ЮЖАНАТА ТОЧКА ИЗРАСТНАЛА ГОЛЯМА ЖИЛИЩНО-ОТБРАНИТЕЛНА КУЛА – ДОНЖОН.

ОБЕКТЪТ Е ДОСТЪПЕН И ПРИГОДЕН ЗА ГОЛЕМИ ТУРИСТИЧЕСКИ ГРУПИ. ПРЕЗ 2020 Г. Е ИЗГРАДЕН АСФАЛТИРАН ПЪТ ДО ОБОСОБЕН ПАРКИНГ, СЛЕД КОЕТО ТОЙ ПРОДЪЛЖАВА КАТО НАСИПАНА С ЧАКЪЛ ШИРОКА ПЪТЕКА ДО КРЕПОСТТА С ДЪЛЖИНА ОКОЛО 2 КМ. ПОСТАВЕНИ СА ПОДХОДЯЩИ УКАЗАТЕЛНИ И ИНФОРМАЦИОННИ ТАБЕЛИ.

В СЕВЕРНАТА ЧАСТ НА СВИЛЕНГРАДСКОТО СЕЛО МАТОЧИНА, НА ВИСОК ХЪЛМ, ЧИИТО СКЛОНОВЕ СЕ ОГЛЕЖДАТ ВЪВ ВОДИТЕ НА Р. ТУНДЖА, ОТ ВЕКОВЕ СЕ ИЗДИГАЛИ РУИНИТЕ НА СТАРО УКРЕПИТЕЛНО СЪОРЪЖЕНИЕ. ОПРЕДЕЛЯНО ОТ ИЗСЛЕДОВАТЕЛИТЕ КАТО РИМСКА „КАСТРА“, ТО ОГРАЖДАЛО ТРУДНОДОСТЪПНАТА ВИСОЧИНА, СПОМЕНАВАНА В ИСТОРИЧЕСКИТЕ СВЕДЕНИЯ КАТО МЯСТОТО НА РЕШИТЕЛНАТА БИТКА МЕЖДУ РИМЛЯНИТЕ И ГОТИТЕ ПРИ АДРИАНОПОЛ /ОДРИН/ ПРЕЗ 378 Г. ТОГАВА РИМСКИТЕ ЛЕГИОНИ ПРЕТЪРПЯЛИ КАТАСТРОФАЛНО ПОРАЖЕНИЕ, А ИМПЕРАТОР ВАЛЕНТ БИЛ ОБГРАДЕН И УБИТ ОТ НАСТЪПВАЩИТЕ ГОТСКИ ВОЙСКИ. ЗАРАДИ ВАЖНИЯ СТРАТЕГИЧЕСКИ ХАРАКТЕР НА МЯСТОТО ПРЕЗ СРЕДНОВЕКОВИЕТО ВИЗАНТИЙСКАТА ИМПЕРИЯ ИЗДИГНАЛА ВЪРХУ СТАРИТЕ ОСНОВИ МОЩНАТА КРЕПОСТ „БУКЕЛОН“, КОЯТО ДА ЗАЩИТАВА ПОДСТЪПИТЕ КЪМ АДРИАНОПОЛ И СТОЛИЦАТА КОНСТАНТИНОПОЛ. ИМЕТО ѝ СЕ СРЕЩА В НАДПИСА ВЪРХУ ТРИУМФАЛНАТА КОЛОНА НА ХАН КРУМ ОТ 813 Г., ПОСВЕТЕН НА ПРЕВЗЕМАНЕТО НА КРЕПОСТТА „ВУКЕЛО“ И ОЩЕ НЯКОЛКО ДРУГИ КРЕПОСТИ. ПРЕЗ X В. ТВЪРДИНАТА БИЛА РАЗРУШЕНА, А ДВЕ СТОЛЕТИЯ ПО-КЪСНО, ВЪРХУ НЕЙНИТЕ ОСТАНКИ БИЛА ИЗДИГНАТА ВЕЛИЧЕСТВЕНА КРЕПОСТ СЪС СЛОЖЕН ПЛАН ОТ ТРИ СВЪРЗАНИ ПОМЕЖДУ СИ СЕКЦИИ ИЗЗИДАНИ С ЛОМЕНИ КАМЪНИ, СПОЕНИ С БЯЛ ХОРОСАН. ЧЕТИРИ ДЕКОРАТИВНИ ПОЯСА ОТ ПЕЧЕНИ ТУХЛИ УКРАСЯВАЛИ ФАСАДАТА ѝ. В

ЦЕНТРАЛНАТА ЧАСТ НА ФОРТИФИКАЦИОННОТО СЪОРЪЖЕНИЕ СЕ ИЗВИСЯВАЛА 18-МЕТРОВА КУЛА /ДОНЖОН/ С ПРАВОЪГЪЛЕН ПЛАН. В НЕЯ СЕ НАМИРАЛИ ЖИЛИЩНИ ПОМЕЩЕНИЯ И МАЛЪК ПАРАКЛИС. НА ИЗТОЧНАТА СЕНА БИЛА ПРИЛЕПЕНА ПОЛУКРЪГЛА СЕКЦИЯ, А НА ЗАПАД ВТОРАТА СЕНА, С ИЗДЪЛЖЕНА МНОГОЪГЪЛНА ФОРМА. КРЕПОСТТА ИМАЛА ДВА ВИСОКИ ЕТАЖА И ОБШИРНО ПОДЗЕМИЕ.

ИМЕТО НА КРЕПОСТТА ОТНОВО СЕ СПОМЕНАВА ПРЕЗ 1205 Г., КОГАТО БЪЛГАРСКИТЕ ВОЙСКИ ПРЕДВОЖДАНИ ОТ ЦАР КАЛОЯН ВЛЕЗЛИ В БИТКА С РИЦАРИТЕ ОТ ЧЕТВЪРТИЯ КРЪСТОНОСЕН ПОХОД. В МЕМОАРИТЕ СИ ЛАТИНСКИЯТ МАРШАЛ ЖОФРОА ДЪО ВИЛАРДУЕН ПОСОЧИЛ МЯСТОТО НА БИТКАТА, КОЕТО СЪВПАДА С МЕСТОПОЛОЖЕНИЕТО НА КРЕПОСТТА. СПОРЕД ОПИСАНИЕТО НА НИКИТА ХОНИАТ ОТ ТАЗИ КРЕПОСТ ЦАР КАЛОЯН ПОДГОТВИЛ СТРАТЕГИЯТА СИ ЗА БЛЕСТЯЩО СПЕЧЕЛЕНАТА БИТКА, В КОЯТО НЕ САМО РАЗГРОМИЛ РИЦАРИТЕ, НО И ПЛЕНИЛ ИМПЕРАТОР БАЛДУИН IX ФЛАНДЪРСКИ.

ДОСТЪПНА ЗА ПОСЕЩЕНИЯ НА ТУРИСТИЧЕСКИ ГРУПИ С АВТОМОБИЛЕН ТРАНСПОРТ. НАМИРА СЕ НА 38 КМ ОТ ГР. СВИЛЕНГРАД И СЕ ДОСТИГА ПО АСФАЛТИРАН ПЪТ.

ТОПЛИЦА | с. МИНЕРАЛНИ БАНИ

ОЩЕ ПРЕЗ II В. СЛ. ХР., КОГАТО БАЛКАНИТЕ БИЛИ В ГРАНИЦИТЕ НА РИМСКАТА ИМПЕРИЯ, В СЕЛИЩЕТО РАЗПОЛОЖЕНО КРАЙ МИНЕРАЛНИТЕ ИЗВОРИ БЛИКАЩИ ПО СЕВЕРНИТЕ СКЛОНОВЕ НА ИЗТОЧНИТЕ РОДОПИ КИПЯЛ ИНТЕНЗИВЕН ЖИВОТ. ЧЕСТИТЕ ГРАБИТЕЛСКИ НАБЕЗИ НА УЗИ И ПЕЧЕНЕГИ ТОРМОЗЕЛИ НАСЕЛЕНИЕТО И СЪЗДАВАЛИ ГРИЖИ НА УПРАВЛЯВАЩАТА ДАЛЕЧНИТЕ ПРОВИНЦИИ АДМИНИСТРАЦИЯ. ЗА ДА БЪДАТ ОХРАНЯВАНИ ПЪТЯТ И ИЗВОРИТЕ, НА НАЙ-ПОДХОДЯЩОТО МЯСТО БИЛА ИЗДИГНАТА КРЕПОСТ. УСЕЩАНЕТО ЗА ПО-ГОЛЯМА СИГУРНОСТ В РЕГИОНА И ЛЕЧЕБНИТЕ МИНЕРАЛНИ ИЗВОРИ ИЗДИГНАЛИ СЕЛИЩЕТО В ГОЛЯМ ЗА ВРЕМЕТО ГРАД, С БЛИЗО 12000 ДУШИ НАСЕЛЕНИЕ, ИЗВЕСТЕН С ИМЕТО „ТОПЛИЦА“ (ТОПЛИЦОС). УНИКАЛНИТЕ ЛЕЧЕБНИ СВОЙСТВА НА МИНЕРАЛНИТЕ ИЗВОРИ ПРЕВЪРНАЛИ КРЕПОСТТА В ИЗВЕСТНО МЯСТО В СЕВЕРНИТЕ БАЛКАНСКИ ТЕРИТОРИИ НА РИМСКАТА ИМПЕРИЯ. КЪМ НЕГО СЕ СТИЧАЛИ НЕПРЕКЪСНАТО РАНЕНИТЕ В БИТКИ РИМСКИ ВОЙНИЦИ, ЗА ДА СЕ ЛЕКУВАТ С ПРОЧУТИТЕ МИНЕРАЛНИ ВОДИ.

ПРЕЗ X–XI В., ВРЕМЕТО, КОГАТО ВИЗАНТИЯ ПОКОРИЛА БЪЛГАРСКИТЕ ЗЕМИ, ТОПЛИЦОС ПРЕЖИВЯЛ СВОЯ ВИЗАНТИЙСКИ ПЕРИОД НА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ. КРЕПОСТТА СЕ ИЗПОЛЗВАЛА ДО СРЕДАТА НА XI В., КОГАТО ПЕЧЕНЕГИТЕ Я НАПАДНАЛИ И РАЗРУШИЛИ. ПРЕЗ XII В. ВЪТРЕ В КРЕПОСТТА ВЪЗНИКНАЛ СРЕДНОВЕКОВЕН НЕКРОПОЛ.

ЖИВОТЪТ ОКОЛО КРЕПОСТТА ПРОДЪЛЖИЛ И ПРЕЗ XIII В., А СПОРЕД МЕСТНА ЛЕГЕНДА В НЕЯ СЕ ЛЕКУВАЛИ РАНЕНИТЕ СЛЕД БИТКАТА ПРИ КЛОКОТНИЦА ПРЕЗ 1230 Г. БЪЛГАРСКИ ВОЙНИЦИ. В КРАЯ НА XIV В., КОГАТО БАЛКАНСКИЯТ ПОЛУОСТРОВ БИЛ ЗАВЛАДЯН ОТ ОСМАНСКАТА ИМПЕРИЯ, МЕСТНОСТТА ЗАПУСТЯВА.

В НАШИ ДНИ КРЕПОСТНАТА СЕНА Е ВЪЗСТАНОВЕНА И ЦЕЛИЯТ ОБЕКТ Е ДОСТЪПЕН ЗА ПОСЕЩЕНИЕ НА РАЗЛИЧНИ ГРУПИ ТУРИСТИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ХОРА С УВРЕЖДАНИЯ. ПОСТАВЕНИ СА УКАЗАТЕЛНИ ТАБЕЛИ НА ВХОДА НА СЕЛИЩЕТО И ИНФОРМАЦИОННИ ТАБЕЛИ СЪС СВЕДЕНИЯ ЗА ОБЕКТА, НА БЪЛГАРСКИ И НА АНГЛИЙСКИ ЕЗИК. ДОСТЪПЪТ ДО КРЕПОСТТА Е СВОБОДЕН ОТ ТАКСИ.

БЯЛГРАД | с. ГУГУТКА

НА ТРУДНОДОСТЪПЕНСКАЛИСТ ВРЪХ, БЛИЗО ДО ИВАЙЛОВГРАДСКОТО СЕЛО ГУГУТКА, СЕ ИЗДИГАТ РУИНИТЕ НА КЪСНОАНТИЧНА, СРЕДНОВЕКОВНА И ОСМАНСКА КРЕПОСТ, ИЗВЕСТНА С ИМЕТО „БЯЛГРАД“. КРЕПОСТНИТЕ СТЕНИ, ЗАПАЗЕНИ НА ВИСОЧИНА ДО 7-8 М СЛЕДВАТ ОЧЕРТАНИЯТА НА БИЛОТО И ОГРАЖДАТ ПЛОЩ ОТ 16.7 ДКА И СА ЗАПАЗЕНИ ПОЧТИ ИЗЦЯЛО В ПЪРВОНАЧАЛНИЯ ИМ ВИД, КАТО НА МНОГО МЕСТА ЛИПСВАТ САМО ЗЪБЕРИТЕ. ДЕБЕЛИ МЕЖДУ 1.5 И 2.2 М ТЕ СА ГРАДЕНИ ОТ МЕСТЕН ЛОМЕН КАМЪК, СПОЕН С БЯЛ ХОРОСАН. ЛИЦАТА НА ЗИДОВЕТЕ СА ДОБРЕ ПОДРЕДЕНИ С ОФОРМЕНИ КАМЪНИ И КЪСОВЕ БЯЛ МРАМОР, КОЙТО ИМ ПРИДАВА ИСКРЯЩ БЯЛ ЦВЯТ. ОТ ЗАПАД СЕДЛОВИНАТА, КОЯТО ОТДЕЛЯ ВЪЗВИШЕНИЕТО ОТ ОСТАНАЛАТА ЧАСТ НА РИДА, БИЛА ДОПЪЛНИТЕЛНО УДЪЛБАНА И ОФОРМЕНА ВЪВ ВИД НА ГОЛЯМ ДЪЛБОК РОВ. ШИРОК НАД 20 М И ДЪЛБОК ДО 10 М ПРЕЗ НЕГО МИНАВА СТАР ПЪТ ОТ СЕВЕР НА ЮГ.

НАЙ-ИНТЕРЕСНОТО КРЕПОСТНО СЪОРЪЖЕНИЕ Е ВЪТРЕШНАТА ФЕОДАЛНА, ЖИЛИЩНО-ОТБРАНИТЕЛНА КУЛА – ДОНЖОН. ТЯ Е ЕДНА ОТ МАЛКОТО СРАВНИТЕЛНО ДОБРЕ ЗАПАЗЕНИ КУЛИ В БЪЛГАРИЯ. СТЕНИТЕ ДЕБЕЛИ 1.5 М. СЕ ИЗДИГАТ НА ВИСОЧИНА ДО 9 М НА ТРИ ЕТАЖА БЕЗ ДА

СЕ БРОИ БОЙНАТА ПЛОЩАДКА. ПРИЗЕМНИЯТ ЕТАЖ БИЛ ИЗПОЛЗВАН ЗА СКЛАД И ЗА ЩЕРНА ЗА ВОДА. ПОСТРОЕНА СТЬЛБА, ОТВЕЖДАЛА ДО ВТОРИЯ ЕТАЖ, СЪС СКЛАДА ЗА ОРЪЖИЕ И КАРАУЛНО ПОМЕЩЕНИЕ ЗА ОХРАНАТА НА КУЛАТА.

ОСОБЕНОСТИТЕ НА ГРАДЕЖА ПОКАЗВАТ, ЧЕ КРЕПОСТТА Е ИЗГРАДЕНА В КРАЯ НА VII И НАЧАЛОТО НА XVIII В., А СЕГАШНИЯТ Ї ВИД Е ОТ XII–XIV В. ГОЛЕМИТЕ Ї РАЗМЕРИ ДАВАТ ОСНОВАНИЕ ДА СЕ ПРИЕМЕ, ЧЕ Е БИЛА СРЕДИЩНО СЕЛИЩЕ, В КОЕТО Е ЖИВЯЛ ФЕОДАЛЕН ГОСПОДАР СЪС ЗЕМИ И СЕЛА НАОКОЛО.

НАМИРА НА 3.47 КМ ИЗТОЧНО ПО ПРАВА ЛИНИЯ ОТ ЦЕНТЪРА НА СЕЛО ГУГУТКА. ИЗГРАДЕНА Е НА ЕСТЕСТВЕНО ЗАЩИТЕН, ТРУДНОДОСТЪПЕН, СКАЛИСТ ВРЪХ. ЛИПСВАТ УКАЗАТЕЛНИ ТАБЕЛИ И ПОСЕЩЕНИЯТА СА ВЪЗМОЖНИ С ВОДАЧ.

СКУТАРИОН | с. щит

КЪСНОАНТИЧНАТА И СРЕДНОВЕКОВНА КРЕПОСТ „СКУТАРИОН“ СЕ ИЗДИГА ВЪРХУ ЕСТЕСТВЕНА ТЕРАСА, ИЗВЕСТНА КАТО „БИРГОТО“ В ЮГОИЗТОЧНИЯ КРАЙ НА ЗЕМЛИЩЕТО НА ДНЕШНОТО С. ЩИТ, СВИЛЕНГРАДСКО. КРЕПОСТТА Е ДОСТЪПНА ОТ ЗАПАД И СЕВЕР. В ЗАПАДНИЯ Й КРАЙ СА ЗАПАЗЕНИ ЧАСТИ ОТ ВИСОК И ДЕБЕЛ ЗИД, ИЗГРАДЕН ОТ ЛОМЕНИ КАМЪНИ, СПОЕНИ С БЯЛ ХОРОСАН. ТАМ ЛИЧАТ И ОСНОВИ НА ПОМЕЩЕНИЯ. В ДРЕВНОСТТА МЯСТОТО БИЛО ЧАСТ ОТ ОЖИВЕН КРЪСТОПЪТ И АРЕНА НА НЕПРЕСТАННИ ВОЙНИ, КОЕТО И СЛЕД СЪЗДАВАНЕТО НА БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА НЕ СЕ УСПОКОИЛО. ТРИУМФАЛНА КОЛОНА НА ХАН КРУМ (803–814) В ПЛИСКА ДОКУМЕНТИРА ПРЕВЗЕМАНЕТО НА ТАЗИ КРЕПОСТ ОТ БЪЛГАРИТЕ.

КРЕПОСТТА „СКУТАРИОН“ СЕ СПОМЕНАВАЛА ПРЕЗ XI В. В ЕПАРХИЙСКИТЕ СПИСЪЦИ КАТО СЕДАЛИЩЕ НА ЕПИСКОП, ПОДЧИНЕН НА ПЛОВДИВСКИЯ МИТРОПОЛИТ. ИЗСЛЕДОВАТЕЛИТЕ ОТЪЖДЕСТВЯВАТ КРЕПОСТТА „СКУТАРИОН“ СЪС С. СКУТАРЕ ИЛИ ЮСКЮДАР, ИМЕТО В ПРЕВОД ОЗНАЧАВА „МАЛЪК ЩИТ“. ВЕРОЯТНО КРЕПОСТТА Е БИЛА СРЕДНОВЕКОВНОТО ЕПИСКОПСКО СЕДАЛИЩЕ „СКУТАРИОН“, ЗА КОЕТО АННА КОМНИНА ПИШЕ ПО ПОВОД НА ВОЙНАТА НА АЛЕКСИЙ I КОМНИН С КУМАНИТЕ ПРЕЗ 1094Г. КАТО ОТБЕЛЯЗВА, ЧЕ „ИМПЕРАТОРЪТ Е СТИГНАЛ СВОЙСКИТЕ СИ В СКУТАРИОН, КОЙТО ОТСТОИ НА 18 СТАДИЯ ОТ АДРИАНОПОЛ“.

ЗАПАЗЕНИ СА ОСТАНКИ ОТ ЕДНА УКРЕПЕНА СТЕНА. МЯСТОТО Е В СЕВЕРНИТЕ ПОКРАЙНИНИ НА СЕЛО ЩИТ И Е ПРОХОДИМО. ПОСТАВЕНА Е МАЛКА ИНФОРМАЦИОННА ТАБЕЛА.

КОНСТАНЦИЯ I СИМЕОНОВГРАД

ЛЕГЕНДА РАЗКАЗВА, ЧЕ „КОНСТАНЦИЯ“ БИЛА РЕЗИДЕНЦИЯТА НА ПОСЛЕДНИТЕ РИМСКИ ИМПЕРАТОРИ, КОИТО КРИЕЛИ В ПОДЗЕМИЯТА НА КРЕПОСТТА СЪБРАНИТЕ ОТ ПРОВИНЦИЯТА СЪКРОВИЩА. КОГАТО ВАРВАРИТЕ НАХЛУЛИ В РЕГИОНА, КРЕПОСТТА УСТОЯЛА ЗА ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ, НО НЕ СЛЕД ДЪЛГО ПАДНАЛА, РИМЛЯНИТЕ ИЗБЯГАЛИ, А СЪКРОВИЩАТА ОСТАНАЛИ В КРЕПОСТНИТЕ ПОДЗЕМИЯ.

ЗА ПЪРВИ ПЪТ ИМЕТО НА „КОНСТАНЦИЯ“ СЕ СРЕЩА В ХРОНОГРАФИЯТА НА ТЕОФАН ИЗПОВЕДНИК, КОЙТО СЪОБЩАВА, ЧЕ КРЕПОСТТА БИЛА РАЗРУШЕНА ОТ АТИЛА В 458 Г. ЧЕТИРИ ВЕКА ПО-КЪСНО, ПРЕЗ 812 Г. „КОНСТАНЦИЯ“ БИЛА ЗАВЛАДЯНА ОТ БЪЛГАРИТЕ И С МИРНИЯ ДОГОВОР ОТ 815 Г. ПРИСЪЕДИНЕНА КЪМ ПЪРВАТА БЪЛГАРСКА ДЪРЖАВА. ИМЕТО НА ГРАДА СЕ СПОМЕНАВА И В СЪБИТИЯТА ОКОЛО ТРЕТИЯ КРЪСТОНОСЕН ПОХОД, КОГАТО В КОНСТАНЦИЯ ПРИСТИГНАЛ ИМПЕРАТОР ФРИДРИХ I БАРБАРОСА И ПРЕСТОЯЛ В НЕЯ НЯКОЛКО ДЕНА, НАМИРАЙКИ ВСИЧКО НЕОБХОДИМО ЗА ОТБРАНАТА И СТОПАНСТВОТО. СРЕДНОВЕКОВНИЯТ ГРАД-КРЕПОСТ БИЛ ПРЕВЗЕТ ОТНОВО ОТ ЦАР КАЛОЯН ПРЕЗ 1201 Г. СПОРЕД „ИСТОРИЯТА“ НА НИКИТА ХОНИАТ:

“

ИОАН С ГОЛЯМА И СТРАШНО ВЪОРЪЖЕНА ВОЙСКА ТРЪГНАЛ ОТ МИЗИЯ, ОБСАДИЛ КОНСТАНЦИЯ И ПРЕВЗЕЛ ТВЪРДЕ ЛЕСНО ТОЗИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛЕН ГРАД В РОДОПСКАТА ОБЛАСТ. СЛЕД КАТО РАЗРУШИЛ КРЕПОСТНИТЕ МУ СТЕНИ, ТОЙ ТРЪГНАЛ ОТТАМ И СЕ РАЗПОЛОЖИЛ ОКОЛО ВАРНА...

КРЕПОСТТА НЕ Е СОЦИАЛИЗИРАНА И ДОСТЪПНА ЗА ПОСЕЩЕНИЯ. В МОМЕНТА ДО НЕЯ СЕ ДОСТИГА ПО ЧЕРЕН, НЕОБОЗНАЧЕН ПЪТ. ЛИПСВАТ ИНФОРМАЦИЯ И УКАЗАТЕЛНИ ТАБЕЛИ. ПОСЕЩЕНИЯТА СА ВЪЗМОЖНИ ПРЕЗ ТОПЛИТЕ И ПО-СУХИ СЕЗОНИ.

НЕУТЗИКОН | с. МЕЗЕК

КРЕПОСТТА „НЕУТЗИКОН“ СЕ ИЗДИГА НА ВЪЗВИШЕНИЕТО „КАЛЕТО“, РАЗПОЛОЖЕНО НЕПОСРЕДСТВЕНО НАД ЗАПАДНИТЕ ПОКРАЙНИНИ НА С. МЕЗЕК, ОБЩИНА СВИЛЕНГРАД. ТЯ Е ЕДНА ОТ НАЙ-ДОБРЕ ЗАПАЗЕНИТЕ ДРЕВНИ ОТБРАНИТЕЛНИ КРЕПОСТИ В РОДОПИТЕ. ПОСТРОЯВАНЕТО Й СЕ ОТНАСЯ КЪМ ЕПОХАТА НА ВИЗАНТИЙСКИЯ ИМПЕРАТОР АЛЕКСИЙ I КОМНИН (1081–1117) – XI–XII В. КАТО ГРАНИЧНА КРЕПОСТ, ОХРАНЯВАЩА ТЕРИТОРИИТЕ МЕЖДУ РЕКИТЕ АРДА И МАРИЦА. СОЛИДНОТО ФОРТИФИКАЦИОННО СЪОРЪЖЕНИЕ ВЪВ ФОРМАТА НА НЕПРАВИЛЕН ЧЕТИРИЪГЪЛНИК, ЗАЕМА ПЛОЩ ОТ ОКОЛО 7 ДКА, СЛЕДВАЙКИ КОНТУРИТЕ НА ТЕРЕНА. СТЕНИТЕ НА КРЕПОСТТА БИЛИ ИЗГРАДЕНИ ОТ ЛОМЕНИ КАМЪНИ, СПОЕНИ С БЯЛ ХОРОСАН И ЗАВЪРШВАЛИ СЪС ЗЪБЕРИ, ЗАПАЗЕНИ ДО 1900 Г., КОГАТО ЧАСТ ОТ ТЯХ БИЛИ РАЗРУШЕНИ, А КАМЪНИТЕ ИЗПОЛЗВАНИ ЗА ИЗГРАЖДАНЕТО НА ТУРСКИТЕ КАЗАРМИ В ГР. МУСТАФА ПАША /СВИЛЕНГРАД/. ВЪНШНАТА ЧАСТ НА СТЕНИТЕ И ЗАЩИТНИТЕ КУЛИ БИЛИ ДЕКОРИРАНИ ОТ ПОЯСИ С ПО ЧЕТИРИ РЕДА ТУХЛИ. ДЕВЕТ КУЛИ СЪС ЗАОБЛЕНА ФОРМА ОСИГУРЯВАЛИ НЕЙНАТА ЗАЩИТА. УСТРОЕНИ ПО РАЗЛИЧЕН НАЧИН, КУХИ ОТВЪТРЕ ТЕ ИМАЛИ РАЗЛИЧНО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ. КОМУНИКАЦИЯТА МЕЖДУ ЕТАЖИТЕ СТАВАЛА ЧРЕЗ ДЪРВЕНИ СЪЛБИ. ОСВЕН БОЙНИТЕ ФУНКЦИИ, ВЪТРЕШНОСТТА НА ЕДНА ОТ КУЛИТЕ БИЛА ПРИСПОСОБЕНА ЗА ЗАТВОР. НАЙ-ВИСОКАТА ОТ КУЛИТЕ СЕ ИЗВИСЯВАЛА НА ЦЕЛИ ТРИ ЕТАЖА, КАТО ГОРНИТЕ ДВА БИЛИ С БОЙНИЦИ ЗА ОБСТРЕЛВАНЕ НА ВРАГА. ПО ВСЯКА ВЕРОЯТНОСТ ТЯ ТРЯБВАЛО ДА СЛУЖИ ЗА ПОСЛЕДНО УБЕЖИЩЕ НА ЗАЩИТНИЦИТЕ ПРИ ЕВЕНТУАЛНО ПРЕВЗЕМАНЕ НА ТВЪРДИНАТА ОТ ПРОТИВНИКА. СЛЕД УСТАНОВЯВАНЕТО НА ОСМАНСКАТА ВЛАСТ НАД БАЛКАНИТЕ, КРЕПОСТТА ЗАГУБИЛА СВОЕТО ЗНАЧЕНИЕ И ЗАПОЧНАЛА ДА СЕ РУШИ. ПРЕЗ 1968 Г. ОБЕКТЪТ Е ОБЯВЕН ЗА „ПАМЕТНИК ОТ НАЦИОНАЛНО ЗНАЧЕНИЕ“.

ОБЕКТЪТ Е ДОСТЪПЕН ЗА ТУРИСТИ С АВТОМОБИЛ. ИЗГРАДЕН Е ПАРКИНГ, ИНФОРМАЦИОНЕН ТУРИСТИЧЕСКИ ЦЕНТЪР, ПРЕДЛАГАЩ ИНФОРМАЦИЯ И БРОШУРИ, КАКТО И АТРАКЦИИ И ПОДХОДЯЩИ МЕСТА ЗА ОТДИХ.

КАСТРА РУБРА | с. ИЗВОРОВО

ИЗГРАДЕНА В САМИЯ КРАЙ НА V В., ПО ВРЕМЕТО НА ЗАСИЛЕНО КРЕПОСТНО СТРОИТЕЛСТВО В ГОДИНИТЕ НА ИМПЕРАТОР АНАСТАСИЙ (491–518) ИЛИ НАЧАЛОТО НА VI В., ПО ВРЕМЕТО НА ЮСТИНИАН ВЕЛИКИ (527–565), КРЕПОСТТА БИЛА ЕДИНСТВЕНА ПО РОДА СИ В ЮЖНА БЪЛГАРИЯ И ЕДНА ОТ НАЙ- КЪСНО РАЗРУШЕНИТЕ НА БАЛКАНИТЕ В РАННОВИЗАНТИЙСКИЯ ПЕРИОД. ВЪПРЕКИ ТРЕВОЖНИТЕ ВРЕМЕНА „КАСТРА РУБРА“ ОЦЕЛЯЛА ДО НАЧАЛОТО НА VII В., КОГАТО ПО ВРЕМЕТО НА ИМПЕРАТОР ИРАКЛИЙ (610–641) БИЛА ОПУСТОШЕНА И ОПОЖАРЕНА ПРИ НАБЕЗИТЕ НА СЛАВЯНИ И АВАРИ. ОСТАНАЛ САМО ДЕБЕЛ СЛОЙ ОТ ПЕПЕЛ И ВЪГЛЕНИ, КАКТО И ОТКРИТОТО В НАШИ ДНИ СЪКРОВИЩЕ ОТ ЗЛАТНИ МОНЕТИ НА ВИЗАНТИЙСКИТЕ ИМПЕРАТОРИ ТИБЕРИЙ МАВРИКИЙ (582–602) И ИРАКЛИЙ (610–641). СКОРО СЛЕД ТОВА СТЕНИТЕ НА „КАСТРА РУБРА“ БИЛИ ВЪЗСТАНОВЕНИ, А ФУГИТЕ МЕЖДУ КАМЪНИТЕ СТАРАТЕЛНО ЗАПЪЛНЕНИ С ЧЕРВЕН ХОРОСАН, ЗАРАДИ КОЕТО ПОЛУЧАВА И ИМЕТО СИ „ЧЕРВЕНАТА КРЕПОСТ“. В ТОЗИ СИ ВИД КРЕПОСТТА ПРОСЪЩЕСТВУВАЛА ДО НАЧАЛОТО НА IX В., КОГАТО ПРИ ПОХОДИТЕ НА БЪЛГАРСКИЯ КАН КРУМ СРЕЩУ ИЗТОЧНАТА

РИМСКА ИМПЕРИЯ, БИЛИ РАЗРУШЕНИ МНОГО РОМЕЙСКИ КРЕПОСТИ. ПРЕЗ 812 Г. „КАСТРА РУБРА“ ОТНОВО БИЛА ОПОЖАРЕНА ПРИ ЕДИН ОТ ПОХОДИТЕ НА ХАН КРУМ. ПО-КЪСНО НА МЯСТОТО Й СЕ НАСТАНИЛО БЪЛГАРСКО НАСЕЛЕНИЕ, НО КРЕПОСТТА ПОВЕЧЕ НЕ БИЛА ВЪЗСТАНОВЕНА.

КРЕПОСТТА НЕ Е СОЦИАЛИЗИРАНА, НО НАПЪЛНО ДОСТЪПНА ЗА ПОСЕЩЕНИЕ И С АВТОМОБИЛЕН ПРЕВОЗ. НАМИРА СЕ НА 2 КМ ПО ЧЕРЕН ПЪТ СЛЕД ОТБИВКАТА ЗА С. КОЛАРОВО. ЛИПСВАТ УКАЗАТЕЛНИ ТАБЕЛИ И ИНФОРМАЦИЯ ЗА ОБЕКТА. ПРИ ОСТАНКИТЕ ЛИЧАТ СТЕНИ И ЕДНА МРАМОРНА КОЛОНА ОТ КРЕПОСТТА.

ЕФРАИМ | с. РАБОВО

АНТИЧНАТА И СРЕДНОВЕКОВНА КРЕПОСТ „ЕФРАИМ“, ПО-ИЗВЕСТНА КАТО „АСАРА“ Е РАЗПОЛОЖЕНА В М. „УШИТЕ“ НА ЮГОЗАПАД ОТ С. РАБОВО, НА ВАЖНИЯ НЯКОГА РИМСКИ КАЛДЪРЪМЕН ПЪТ ПО ТЕЧЕНИЕТО НА Р. АРДА “ВИА ДИАГОНАЛИС”. ВЕЛИЧЕСТВЕНА И ДОБРЕ ЗАЩИТЕНА, ТЯ СЕ ИЗДИГА НА ЛЕВИЯ БРЯГ НА Р. АРДА, НА ЕДИН ОТ ЗАВОИТЕ Й НА СЕВЕР, НА МАЛЪК ПОЛУОСТРОВ С ТРУДНОДОСТЪПЕН ВРЪХ. ПОСТРОЕНА И ИЗПОЛЗВАНА ОКОЛО V-IV ХИЛ. ПР. ХР. ТЯ ВПЕЧАТЛЯВА И СЕГА ЗАРАДИ УМЕЛОТО Й ВГРАЖДАНЕ СРЕД НЕПРИСТЪПНИТЕ КАНАРИ. РЕСПЕКТЪТ НА „ЕФРАИМ“ СЕ ДЪЛЖИ НА ЧЕТИРИТЕ ОГРОМНИ СКАЛНИ КУЛИ ОТ ЛОМЕН КАМЪК, СПОЕН С БЯЛ ХОРОСАН ЗАГРАЖДАЩИ ВЪТРЕШНОСТТА Й. ЗАПАЗЕНИТЕ ДЕБЕЛИ ДО 2 М КРЕПОСТНИ СЕНИ СЕ ИЗДИГАТ НА 6 М ВИСОЧИНА. В ЕДНА ОТ СКАЛНИТЕ КУЛИ ИМА МАЛКА ПЕЩЕРА И ОСНОВИ НА СГРАДА, ОТ КОЯТО СЕ ВИЖДА ПЪТЕКА НАВЪТРЕ В ПЕЩЕРАТА ДО РЕЗЕРВОАР ЗА ВОДА С ИЗВОР. ТРИТЕ КРЕПОСТНИ СЕНИ НА ВЪНШНИЯ ГРАД СА ИЗГРАДЕНИ МЕЖДУ ОСТАНАЛИТЕ СКАЛНИ КУЛИ, КАТО ЗАТВАРЯТ ПРОСТРАНСТВО ОТ ПРИБЛИЗИТЕЛНО 4.5 ДКА. СЪС СВОЕТО СТРАТЕГИЧЕСКО ПОЛОЖЕНИЕ, ОТЛИЧНА ВИДИМОСТ И НЕПРИСТЪПНОСТ, КРЕПОСТТА „ЕФРАИМ“ Е ЗАЕМАЛА ВОДЕЩА РОЛЯ В КОНТРОЛА НАД АНТИЧНИТЕ ПЪТИЩА ПРЕСИЧАЩИ СЕ В НЕГОВОТО ПОДНОЖИЕ И ЧИИТО СЛЕДИ СЕ ВИЖДАТ И ДО ДНЕС.

КРЕПОСТТА СЕ НАМИРА НА 45 КМ ЮЖНО ОТ ГР. ХАСКОВО ПОКРАЙ ДОБРЕ ПОДДЪРЖАН ПЪТ. ЛИПСВАТ УКАЗАТЕЛНИ ТАБЕЛИ И ИНФОРМАЦИЯ ЗА ОБЕКТА. ПОДХОДЪТ КЪМ САМАТА КРЕПОСТ НЕ Е ОБОЗНАЧЕН. ДО НЕЯ СЕ ДОСТИГА ПО ШИРОКА ГОРСКА ПЪТЕКА, ТРЪГВАЩА ОТ ШОСЕТО. ЧАСТ ОТ ПЪТЕКАТА ИМА ТУРИСТИЧЕСКА МАРКИРОВКА. ПРИБЛИЗИТЕЛНО ВРЕМЕТРАЕНЕ НА ИЗКАЧВАНЕТО – 15 МИНУТИ.

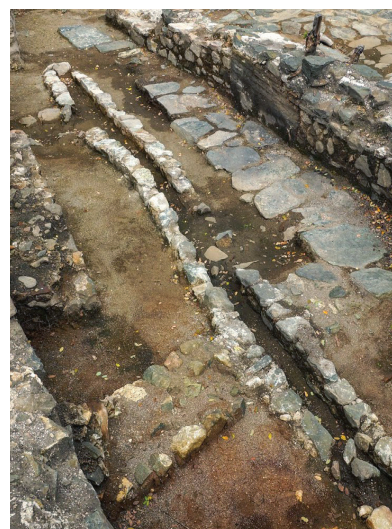

РОДОСТИЦА | с. ХУХЛА

МЕСТНОСТТА „БАЛЪК ДЕРЕ“ НА ЗАПАД ОТ ИВАЙЛОВГРАДСКОТО СЕЛО ХУХЛА – ТАМ, КЪДЕТО Р. АРДА НАПУСКА ПРЕДЕЛИТЕ НА БЪЛГАРИЯ, ВЕКОВЕТЕ СА СЪХРАНИЛИ РУИНИТЕ НА АНТИЧНА, КЪСНОАНТИЧНА И СРЕДНОВЕКОВНА КРЕПОСТ, ПОСТРОЕНА В НАЧАЛОТО НА IV В., ИЗВЕСТНА КАТО „РОДОСТИЦА“. КРЕПОСТНИТЕ Ї СТЕНИ БИЛИ ДЕБЕЛИ 2 М И СЛЕДВАЛИ ОЧЕРТАНИЯТА НА ТЕРЕНА, ОГРАЖДАЙКИ ПОВЕЧЕ ОТ 10 ДКА ПЛОЩ.

В АНТИЧНОСТТА И СРЕДНОВЕКОВИЕТО Р. АРДА БИЛА ПЛАВАТЕЛНА И ВЕРОЯТНО В УСТИЕТО НА ВЛИВАЩИТЕ СЕ В НЕЯ РЕКИ КЕРЕЧНИЦА И БАЛЪК ДЕРЕ Е ИМАЛО ПРИСТАНИЩЕ, КОЕТО СЕ СВЪРЗВАЛО С КРЕПОСТТА ПО ТЕСЕН ПЪТ МЕЖДУ СКАЛИТЕ. НА НАЙ-ДОСТЪПНОТО МЯСТО ОТ ЮГОЗАПАД БИЛА ИЗДИГНАТА 2-МЕТРОВА КРЕПОСТНА СЕНА, А ПРЕД НЕЯ ИМАЛО ДРУГА ПО-ТЪНКА СЕНА – ПРОТЕЙХИЗМА, И ОФОРМЕН РОВ. ГЛАВНАТА ПОРТА СЕ НАМИРАЛА В СЕВЕРОЗАПАДНАТА ЧАСТ НА КРЕПОСТТА, ФЛАНКИРАНА С ПРАВОЪГЪЛНА КУЛА ОТ ЗАПАД. ПО ДЪРВЕНО СЪЛБИЩЕ СТРАЖИТЕ СА СТИГАЛИ ДО БОЙНАТА ПЪТЕКА НА СЕНАТА, ЗА ДА НАБЛЮДАВАТ ПОДСЪПТИТЕ КЪМ УКРЕПЛЕНИЕТО. В КРЕПОСТТА БИЛА ИЗГРАДЕНА ГОЛЯМА БАЗИЛИКА, ДАТИРАНА ОТ IV–VI В., РАЗРУШЕНА ПРИ НАШЕСТВИЯТА НА СЛАВЯНИТЕ И АВАРИТЕ. КЛЮЧОВОТО МЯСТО НА КРЕПОСТТА ОПРЕДЕЛЯЛО НЕЙНАТА РОЛЯ НА ПОГРАНИЧЕН ФОРТ МЕЖДУ ПЪРВОТО БЪЛГАРСКО ЦАРСТВО И ИЗТОЧНАТА РИМСКА ИМПЕРИЯ.

МЕСТНОСТТА, КЪДЕТО Е РАЗПОЛОЖЕНА КРЕПОСТТА „РОДОСТИЦА“, Е ТРУДНО ДОСТЪПНА ПРЕЗ ЗИМНИЯ СЕЗОН. РАЗКРИТА В НИСКАТА ЧАСТ НА МЕСТНОСТТА, ИЗГЛЕД КЪМ НЕЙНИТЕ СТЕНИ ИМА САМО ПРЕЗ КЛОНИТЕ НА ДЪРВЕТАТА. ПОДХОДЪТ КЪМ НЕЯ СЕНАМИРА ОТ СТРАНАТА НА ИВАЙЛОВГРАД, ПО НЕАСФАЛТИРАН ПЪТ, ДОСТЪПНА С ВИСОКОПРОХОДИМ АВТОМОБИЛ НА РАЗСТОЯНИЕ ОКОЛО 5 КМ. ПЪТЕКАТА Е ПОДХОДЯЩА ЗА ТРЕКИНГ. ЛИПСВА ТУРИСТИЧЕСКА МАРКИРОВКА, НО Е ВЪЗМОЖНА ОРГАНИЗАЦИЯ ЗА ГРУПИ ТУРИСТИ ОТ ТУРИСТИЧЕСКИ ЦЕНТЪР – ИВАЙЛОВГРАД.

КВКМАРМ

КРЕПОСТ | с. КЮМЮРКОЙ

НА 4,3 КМ ИЗТОЧНО ОТ СЕЛО КЮМЮРКОЙ, РАЗПОЛОЖЕНА НА ХЪЛМ СРЕД РАВНИННО ПАСИЩЕ, СЕ ИЗДИГА НАЙ-ДОБРЕ ЗАПАЗЕНАТА В РЕГИОНА ДО НАШИ ДНИ КРЕПОСТ ОТ ОСМАНСКИЯ ПЕРИОД. ТЯ БИЛА ИЗПОЛЗВАНА КАТО НАБЛЮДАТЕЛНА КУЛА ПО ВРЕМЕ НА РУСКО-ТУРСКАТА ВОЙНА ПРЕЗ 1877–1878 ГОДИНА.

КРЕПОСТТА Е С КВАДРАТНА ФОРМА, С РАЗМЕРИ 15 М НА 15 М. ВХОДЪТ Ї СЕ НАМИРА ПО СРЕДАТА НА ЮГОЗАПАДНАТА СТЕНА. НА ЮЖНИЯТ И СЕВЕРНИЯТ Ї КРАЙ СЕ НАМИРАТ ДВЕ КУЛИ. КРЕПОСТНИТЕ Ї СТЕНИ СА С ДЕБЕЛИНА ОТ 80 СМ, ИЗГРАДЕНИ ОТ КАМЪНИ СПОЕНИ С ХОРОСАН, А СТЕННИТЕ ЪГЛИ СА ИЗГРАДЕНИ ОТ ПРАВО НАСЕЧЕНИ КАМЪНИ. СТЕНИТЕ НА КРЕПОСТТА ДОСТИГАТ ДО 4 М ВИСОЧИНА, А КУЛИТЕ ДО 8 МЕТРА. В ТЯХ СЕ ВИЖДАТ КУХИНИ, В КОИТО СЕ СМЯТА, ЧЕ СА БИЛИ ЗАКРЕПЕНИ ВЪТРЕШНИТЕ ГРЕДИ, ОБРАЗУВАЩИ ПОДОВЕТЕ НА СЪОРЪЖЕНИЯТА. ТЕЗИ КУХИНИ ПОКАЗВАТ, ЧЕ КУЛИТЕ СА БИЛИ НА ТРИ ЕТАЖА. ПО КРЕПОСТНИТЕ СТЕНИ СЕ НАМИРАТ НАБЛЮДАТЕЛНИ ОТВОРИ, РАЗПОЛОЖЕНИ НА НИВОТО НА ОЧИТЕ, С РАЗМЕР ПРИБЛИЗИТЕЛНО НА 50-60 СМ И НА РАЗСТОЯНИЕ ОТ 1 М ЕДИН ОТ ДРУГ.

КРЕПОСТТА СЕ НАМИРА В ГРАНИЦИТЕ НА СЕЛО КЮМЮРКОЙ, НО МОЖЕ ДА СЕ СТИГНЕ ДО НЕЯ И ОТ БЛИЗКИТЕ СЕЛА.

НА ОБЕКТА НЯМА МАРКИРОВКА НА И НЕ МОЖЕ ДА СЕ ДОСТИГНЕ С АВТОМОБИЛ. В РАЙОНА СЕ ОРГАНИЗИРАТ ТРЕКИНГ МЕРОПРИЯТИЯ ОТ ТУРИСТИЧЕСКИ ВОДАЧИ.

ЛЕЯРНА НА СУЛТАН ФАТИХ | ДЕМИРКЪЙ

НА ОКОЛО 4 КМ ОТ ЮГОИЗТОЧНАТА ЧАСТ НА ГРАД ДЕМИРКЪЙ, Е РАЗПОЛОЖЕНА ЛЕЯРНАТА НА СУЛТАН ФАТИХ. НЕЙНОТО СТАРО ИМЕ БИЛО САМОКОДЖУК. ОЩЕ ВЪВ ВРЕМЕТО НА ИЗТОЧНАТА РИМСКА ИМПЕРИЯ /ВИЗАНТИЯ/, В МЕСТНОСТТА СЕ ДОБИВАЛА ЖЕЛЯЗНА РУДА И ВЕРОЯТНО ТЯ Е БИЛА ПЕРЕРАБОТВАНА НА МЯСТО. СЛЕД НАХЛУВАНЕТО И ЗАВЛАДЯВАНЕТО НА БАЛКАНИТЕ ОТ ОСМАНСКИТЕ ТУРЦИ ПРЕЗ 1367 Г., НАХОДИЩЕТО И ЛЕЯРНАТА ПРОДЪЛЖАВАЛИ ДА СЕ ИЗПОЛЗВАТ. РАЗПОЛОЖЕНА НА ДВЕ ТЕРАСИ НА ПЛОЩ ОТ ПРИБЛИЗИТЕЛНО 10 000 М², ВЪГЛИТЕ Й БИЛИ ИЗГРАДЕНИ МНОГОЪГЪЛНИ БАСТИОНИ, ЗАОБИКОЛЕНИ ОТ ЗАЩИТНИ СТЕНИ. ГОРНАТА СТЕНА СЕ ОТВАРЯЛА КЪМ ВЪТРЕШНИЯ ДВОР, КЪДЕТО СЕ НАМИРАЛИ ПОМЕЩЕНИЯ ЗА ЖИВЕЕНЕ И ДЖАМИИ. НАЙ-РАННИТЕ НАЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ В ОСМАНСКИТЕ АРХИВИ, ОТНАСЯЩИ СЕ ЗА ЛЕЯРНАТА, СА ОТ 16-ТИ ВЕК ОТ ПЕРИОДА НА СЮЛЕЙМАН ВЕЛИКОЛЕПНИЯТ.

ЛЕЯРНАТА НА ФАТИХ СЕ СЧИТА ЗА НАЙ-МОДЕРНАТА ЗА ВРЕМЕТО СИ, ИЗВЕСТНА КАТО СТОПАНСКО ПРЕДПРИЯТИЕ НА ИНТЕНДАНТСТВО ТОПХАНЕ. В НЕЯ СЕ ПРОИЗВЕЖДАЛИ ЧАСТ ОТ БОЕПРИПАСИТЕ ЗА ОСМАНСКАТА АРМИЯ И ЧАСТ ОТ ЖЕЛЕЗНИТЕ РЕЗЕРВНИ ЧАСТИ ЗА КОРАБИ, ТОПОВЕ, ОРЪЖИЯ И ДР. ЖЕЛЯЗОТО, ПРОИЗВЕДЕНО ТУК, СЕ ИЗПРАЩАЛО ЗА ОБРАБОТВАНЕ В КОРАБОСТРОИТЕЛНИЦА И ФАБРИКА ЗА ГЮЛЕТА И СНАРЯДИ В ТОПХАНЕ (ДНЕС КВАРТАЛ НА ИСТАНБУЛ). ТЪЙ КАТО ПРЕВОЗВАНЕТО МУ СТАВАЛО ПО МОРЕ ОТ ПРИСТАНИЩЕТО В ИНЕАДА, ТО СТАВА ИЗВЕСТНО С ИМЕТО „ЖЕЛЯЗОТО НА ИНЕАДА“

ЛЕЯРНАТА БИЛА ИЗПОЛЗВАНА ПЪЛНОЦЕННО ДО IX В. И СЪБОРЕНА ПО ВРЕМЕТО НА РУСКО-ТУРСКАТА ВОЙНА ОТ 1877–1878 ГОДИНА.

ПО-КЪСНО ЛЕЯРНАТА БИЛА ВЪЗСТАНОВЕНА И ДАДЕНА НА 99-ГОДИШНА КОНЦЕСИЯ НА ЕДНА БРИТАНСКА КОМПАНИЯ, КАТО СЛЕД КРАЯ НА ТОЗИ ПЕРИОД, ПРЕЗ 1913 Г., НАПЪЛНО СПРЯЛА СВОЯ ПРОИЗВОДСТВЕН ПРОЦЕС.

ОБЕКТЪТ Е ДОБРЕ МАРКИРАН И ДОСТЪПЕН ПО РЕНОВИРАН ПЪТ. ПОСЕЩЕНИЯ СА ВЪЗМОЖНИ ПРЕЗ ВСИЧКИ СЕЗОНИ.

ВЪЛЧАНОВ МОСТ | ДЕМИРКЪОЙ

НАД РЕКА РЕЗОВСКА, ИЗВИРАЩА ОТ СТРАНДЖА ПЛАНИНА И СЪСТАВЯЩА ВАЖНА ЧАСТ ОТ ГРАНИЦАТА МЕЖДУ БЪЛГАРИЯ И ТУРЦИЯ, СЕ НАМИРА ИЗВЕСТНИЯТ ВЪЛЧАНОВ МОСТ. ТОЙ Е ИЗГРАДЕН В ПЛАНИНСКИТЕ НЕДРА НА ОКОЛО 5 КМ СЕВЕРОЗАПАДНО ОТ СЕЛО БОЗТАШ, ОБЩИНА ДЕМИРКЪОЙ И НА ОКОЛО 4,7 КМ СЕВЕРОИЗТОЧНО ОТ СЕЛО ИНДЖЕСЪРТ. НЕ Е УСТАНОВЕНА ТОЧНАТА ДАТА НА НЕГОВОТО ПОСТРОЯВАНЕ, НО ПО АРХИТЕКТУРНИТЕ МУ ОСОБЕНОСТИ ТОЙ СЕ ДАТИРА ПРЕЗ КЪСНИЯ ОСМАНСКИ ПЕРИОД, ОЗНАЧАВАН В БЪЛГАРСКАТА ИСТОРИЧЕСКА НАУКА КАТО ВЪЗРАЖДАНЕ. ЕДИНИЯТ КРАЙ НА МОСТА СЕ НАМИРА В ОБЛАСТ КЪРКЛАРЕЛИ, А ДРУГИЯТ МУ КРАЙ Е СЪПИЛ НА БЪЛГАРСКА ЗЕМЯ. ПОСТРОЕН КАТО ТРИСВОДЕСТ, ОТ НЕГО В НАШИ ДНИ Е ЗАПАЗЕН СВОДА САМО ОТКЪМ ТУРСКАТА МУ ЧАСТ. ОТ СРУТЕНИТЕ КАМЕННИ ОСТАНКИ СТАВА ЯСНО, ЧЕ СРЕДНИЯТ СВОД НА МОСТА Е С ДИАМЕТЪР ОТ ОКОЛО 10 М, А ДВАТА СВОДА ОКОЛО НЕГО СА С ДИАМЕТЪР ОТ 7 М.

МОСТЪТ Е ТРУДНОДОСТЪПЕН ЗА ПОСЕЩЕНИЯ С КОЛА И ПОРАДИ РАЗЛИЧНИ ПРИЧИНИ ТОЙ Е В ДОСТА ЛОШО СЪСТОЯНИЕ.

МОСТЪТ СЕ НАМИРА В ГОРИСТА ГРАНИЧНА МЕСТНОСТ, ПОРАДИ КОЕТО НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ПОСЕТЕН БЕЗ ИЗРИЧНО ОДОБРЕНИЕ ОТ БЛИЗКОТО ГРАНИЧНО ПОДЕЛЕНИЕ. НЯМА МАРКИРОВКА КЪМ ОБЕКТА И Е МНОГО ТРУДНО ДОСТЪПЕН С АВТОМОБИЛ.

КРЕПОСТ I кыйкьой

НА СКЛОН, СПУСКАЩ СЕ КЪМ МОРЕТО И РАЗПОЛОЖЕН МЕЖДУ РЕКИТЕ КАЗАНДЕРЕ НА ЮГ И ПЪБУЧДЕРЕ НА СЕВЕР, ВЪРХУ ОСТАНКИ ОТ СТАРА КРЕПОСТ, Е РАЗПОЛОЖЕНО КРАСИВОТО КУРОРТНО СЕЛИЩЕ КЪЙКЪОЙ. ПРЕЗ 6 В. В ТРАКИЙСКИЯ РЕГИОН НА ОБШИРНАТА ВИЗАНТИЙСКА ИМПЕРИЯ, ПО РАЗПОРЕЖДАНЕ НА ИМПЕРАТОР ЮСТИНИАН I /527–565/, ЗАПОЧНАЛО СТРОИТЕЛСТВО НА НОВИ И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА СЪЩЕСТВУВАЩИ ВЕЧЕ КРЕПОСТИ, КОИТО ДА ЗАЩИТАВАТ НЕЙНИТЕ СЕВЕРНИ ГРАНИЦИ. ТОГАВА БИЛО ИЗДИГНАТО ОТБРАНИТЕЛНОТО СЪОРЪЖЕНИЕ В ДНЕСНОТО СЕЛИЩЕ КЪЙКЪОЙ. СТЕНИТЕ НА КРЕПОСТТА БИЛИ ИЗГРАДЕНИ ОТ ОГРОМНИ ИЗСЕЧЕНИ КАМЕННИ БЛОКОВЕ, СПОЕНИ С ХОРОСАН И ПАРЧЕТА ТУХЛИ, ДЕБЕЛИ 2.20 М И ВИСОКИ ВЕРОЯТНО НАД 6 М, ОТ КОИТО ДО НАШИ ДНИ НА МЕСТА СА ЗАПАЗЕНИ НА ОКОЛО 2.50 М ВИСОЧИНА. КРЕПОСТТА Е ИМАЛА ШЕСТ КУЛИ, ШИРОК 13-МЕТРОВ ЗАЩИТЕН РОВ, ПРОСТИРАЩ СЕ ОТ ТРЕТАТА ДО ШЕСТАТА Й КУЛА, ДВЕ ПОРТИ (САРАЙ И ВИЗЕ), ИЗЗИДАНИ ОТ ТУХЛИ И ИЗСЕЧЕНИ КАМЪНИ, И ТАЕН ВХОД, КЪМ КОЙТО СЕ СЛИЗА ПО 180 СЪПЛАЛА. ПРЕЗ IX И X ВЕК ФОРТИФИКАЦИОННОТО СЪОРЪЖЕНИЕ БИЛО НА НЯКОЛКО ПЪТИ РЕМОНТИРАНО И ВЪЗСТАНОВЯВАНО. ПРЕЗ 1991 Г. ПОРТАТА ВИЗЕ Е РАСТАВРИРАНА ОТ МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА.

ДВЕТЕ КРЕПОСТНИ ПОРТИ ВСЕ ОЩЕ СА ЕДИНСТВЕНИТЕ ПОРТИ ПОЗВОЛЯВАЩИ НА ПОСЕТИТЕЛИТЕ ДА ВЛИЗАТ ИЛИ ИЗЛИЗАТ ОТ СТАРИЯ ГРАД КЪЙКЪОЙ. ВСЕКИ ПОСЕТИТЕЛ НА ГРАДА ТРЯБВА ДА МИНЕ ПРЕЗ КРЕПОСТНИТЕ МУ СТЕНИ.

ЦЪРКВА I КОЮНБАБА

ЦЪРКВАТА СЕ НАМИРА В СЕЛО КОЮНБАБА, ИЗВЕСТНО В МИНАЛОТО С ИМЕТО КОЮНГЯУР, НАСЕЛЕНО ПРЕДИМНО С БЪЛГАРИ ПРЕЗ ОСМАНСКИЯ ПЕРИОД. СГРАДАТА Е ЧАСТИЧНО В ДОБРО СЪСТОЯНИЕ. ТЯ НОСИ ХАРАКТЕРИСТИКИТЕ НА АРХИТЕКТУРАТА ОТ ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА IX ВЕК, ИЗГРАДЕНА ОТ КАМЕННИ БЛОКОВЕ, ОТ КОИТО КРАЙЪГЪЛНИТЕ СА ИЗГРАДЕНИ КАТО РАМКА НА ОБЕКТА. ПОКРИВЪТ НА СГРАДАТА Е РАЗРУШЕН ПРЕЗ ГОДИНИТЕ. ПО ВРЕМЕТО, КОГАТО В СЕЛОТО Е ЖИВЕЕЛО БЪЛГАРСКО НАСЕЛЕНИЕ ЦЪРКВАТА Е БИЛА ДЕЙСТВАЩА, НО СЛЕД 1924-ТА ГОДИНА, КОГАТО БЪЛГАРСКАТА ОБЩНОСТ СЕ Е ИЗСЕЛИЛА, СГРАДАТА Е БИЛА ИЗПОЛЗВАНА КАТО МЕЛНИЦА, А СЛЕД ТОВА Е БИЛА ИЗОСТАВЕНА НА ПРОИЗВОЛА НА СЪДБАТА И ПРИРОДНИТЕ СТИХИИ.

СГРАДАТА СЕ НАМИРА В ЦЪНТЪРА НА СЕЛОТО И Е ЛЕСНО ДОСТЪПНА. НЯМА МАРКИРОВКА И ОБОЗНАЧЕНИЕ НА ОБЕКТА. СЕЛОТО Е ДЕСТИНАЦИЯ ПОПАДАЩА В ИЗВЕСТЕН ЕВРОПЕЙСКИ ТУРИСТИЧЕСКИ МАРШРУТ – ПЪТЯТ НА СУЛТАНИТЕ И ПРЕДОСТАВЯ УСЛОВИЯ ЗА КЪМПИНГ НА ТУРИСТИТЕ.

КРЕПОСТ I ВИЗЕ

РУИНИТЕ НА КРЕПОСТА В ГР. ВИЗЕ, СЕ НАМИРАТ В ДНЕСНАТА МАХАЛА КАЛЕ, КОЯТО ОБГРАЖДАЛА СЕВЕРНАТА И ЗАПАДНАТА ЧАСТ НА ГРАДА.

СПЕЦИАЛИСТИТЕ ПОСТАВЯТ НЕЙНОТО ИЗГРАЖДАНЕ В ПЕРИОДА 76–72 Г. ПР. ХР. ПО ВРЕМЕТО НА ВИЗАНТИЙСКИЯ ИМПЕРАТОР ЮСТИНИАН I (527–565), КОЙТО ВЪЗСТАНОВЯВА КРЕПОСТИТЕ В ТРАКИЯ С ЦЕЛ ДА ЗАСИЛИ ЗАЩИТНИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ НА ОБЛАСТТА, ТЯ Е РЕМОНТИРАНА. ТОГАВА, ПОДОБНО НА КОНСТАНТИНОПОЛ / ИСТАНБУЛ / И ДРУГИ ТРАКИЙСКИ ГРАДОВЕ, И ВИЗЕ ПРЕЖИВЯВА ПЕРИОД НА ВЪЗХОД. С КРЕПОСТИТЕ ВЪВ ВИЗЕ, ПЪНАРХИСАР И ЛЮЛЕБУРГАЗ СЕ Е ЦЕЛЯЛО ДА БЪДАТ СПРЕНИ ХУНСКИТЕ НАБЕЗИ ОТ СЕВЕР.

ФОРТИФИКАЦИОННОТО СЪОРЪЖЕНИЕ Е ИЗГРАДЕНО ОТ ОГРОМНИ ПРАВИЛНО ИЗСЕЧЕНИ КАМЕННИ БЛОКОВЕ, СПОЕНИ СЪС ЗДРАВ ХОРОСАН. ВЪВ ВЪТРЕШНАТА ЧАСТ НА СТЕНАТА ИМА УПЛЪТНЯВАЩИ КОНСТРУКЦИИ. ЕДРИТЕ КЛЮЧОВИ КАМЪНИ В ОСНОВИТЕ НА КРЕПОСТТА СА С РАЗМЕРИ 50X80 CM И 100X150 CM. В СЕВЕРНАТА ЧАСТ СА ИЗПОЛЗВАНИ И ПРЕЦИЗНО ИЗРЯЗАНИ СИНКАВИ КАМЪНИ. ИЗГРАЖДАНЕТО НА ДОМИНИРАЩАТА ВИСОКА КУЛА НА ЮГОЗАПАД ЗАПОЧВА В КРАЯ НА IX ВЕК. ЗАПАДНИТЕ И ЮЖНИ ГРАДСКИ КРЕПОСТНИ СТЕНИ НА СТАРИЯ ВИЗЕ ВСЕ ОЩЕ СЕ ИЗДИГАТ НА МЯСТОТО СИ. ЗАПАДНАТА ЧАСТ НА КРЕПОСТНИТЕ СТЕНИ СЕ ОХРАНЯВАЛИ ОТ НЯКОЛКО КРЕПОСТНИ КУЛИ, ЕДНАТА ОТ ТЯХ ТРЯБВАЛО ДА ЗАЩИТАВА ВОДНИТЕ ПЪТИЩА. ЮЖНИТЕ КРЕПОСТНИ СТЕНИ БИЛИ ИЗГРАДЕНИ ОТ ГОЛЕМИ КАМЕННИ БЛОКОВЕ, ЗАПАЗЕНИ В НАШИ ДНИ ДО 3-4 М ВИСОЧИНА. НА НЯКОИ МЕСТА ОТ КРЕПОСТНИТЕ СТЕНИ СА ОСТАНАЛИ САМО ОСНОВИТЕ В ДВОРОВЕТЕ НА КЪЩИТЕ В КВАРТАЛА. НА ЮЖНАТА СТЕНА СА ЗАПАЗЕНИ ДВЕ ПЕТОЪГЪЛНИ, А НА СЕВЕР ЕДНА ЧЕТИРИЪГЪЛНА КУЛА, ДОСТИГАЩИ ДО 6 М ВИСОЧИНА. В КРЕПОСТТА СЕ ВЛИЗА ПРЕЗ ЧЕТИРИМЕТРОВА ВРАТА.

ОБЕКТА СЕ НАМИРА НА ХЪЛМ ВЪВ ВИЗЕ И Е ЛЕСНО ДОСТЪПЕН ПО КАЛДЪРЪМЕНИ ГРАДСКИ УЛИЦИ. НА ОСНОВНИТЕ АРТЕРИИ НА ГРАДА ИМА ПОСТАВЕНА МАРКИРОВКА ЗА ТУРИСТИЧЕСКИТЕ ОБЕКТИ В НЕГО.

АМФИТЕАТЪР | ВИЗЕ

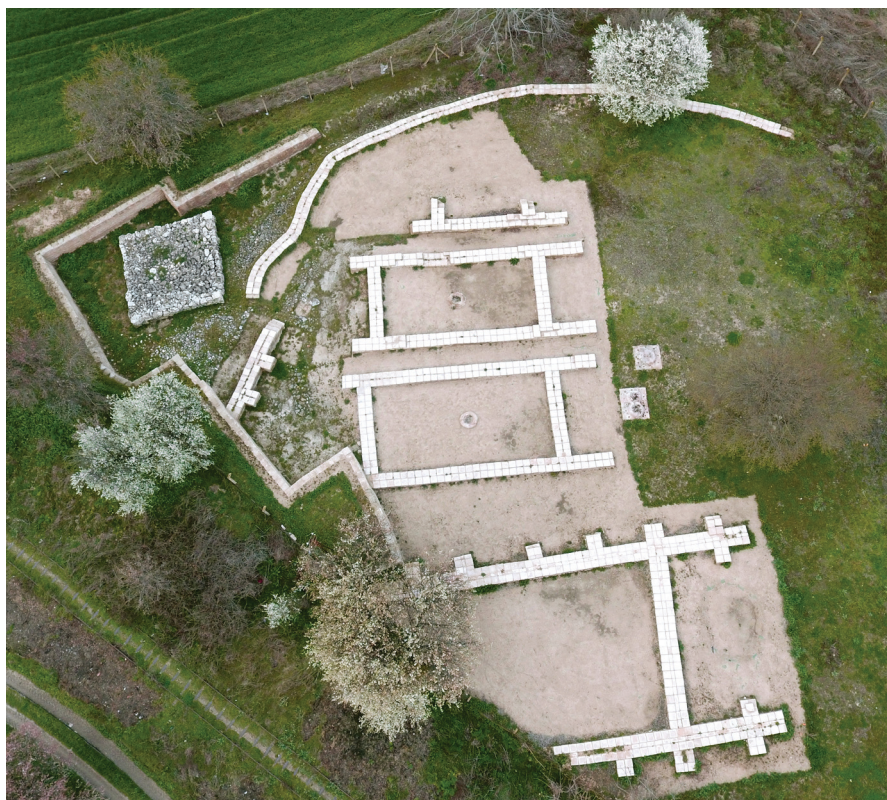

КАТО ЧАСТ ОТ ТОГАВАШНАТА ИЗТОЧНА РИМСКА ИМПЕРИЯ, В ДНЕСНИЯ ГР. ВИЗЕ, КУЛТЪТ КЪМ ДИОНИС Е БИЛ ДОМИНИРАЩ. ОТ НАПРАВЕНИТЕ РАЗКОПКИ В ТРАКИЯ СА НАМЕРЕНИ ДОКАЗАТЕЛСТВА ЗА МЕСТЕН КУЛТ КЪМ ДИОНИС В: КЪРКЛАРЕЛИ, ВИЗЕ, ЕДИРНЕ, ЕНЕЗ, ТЕКИРДАГ, МАРМАРА ЕРЕЙЛИСИ, ИСТАНБУЛ, КЮЧЮКЧЕКМЕДЖЕ И ЧАНАККАЛЕ ЕДЖЕАБАТ. КАТО БОГ НА ВИНОТО И ВЕСЕЛИЕТО, ТОЙ СЕ СВЪРЗВАЛ С ОРГАНИЗИРАНИТЕ В НЕГОВА ЧЕСТ ПРАЗНИЦИ, ПРИ КОИТО УЧАСТВАЛИ ХОР И ДЕКЛАМИРАЩИ АКТЬОРИ. МЕСТНОТО РИМСКО ОБЩЕСТВО ОБАЧЕ ИМАЛО И СВОИ ТРАДИЦИОННИ ИГРИ, КАКВАТО БИЛА *CARMINA FESCENNINAY*, КОЯТО СЕ ИЗПЪЛНЯВАЛА ПО ВРЕМЕ НА СЪБИРАНЕ НА РЕКОЛТИ И БРАЧНИ ЦЕРЕМОНИИ ОТ ЖОНГЛЬОРИ – АКТЬОРИ-ПЕВЦИ.

НАПРАВЕНИТЕ ОТ АРХЕОЛОЗИТЕ ОТ ТРАКИЙСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ РАЗКОПКИ НА РИМСКИЯ АМФИТЕАТЪР ВЪВ ВИЗЕ, РАЗКРИВАТ ИЗГРАДЕНА СЦЕНА ЗА ПРЕДСТАВЛЕНИЯ, КОЯТО В МОМЕНТА СЕ СЪХРАНЯВА В ИСТОРИЧЕСКИЯ МУЗЕЙ В ГР. КЪРКЛАРЕЛИ. ТЕАТЪРЪТ ПОБИРАЛ ОКОЛО 4 ХИЛЯДИ ЗРИТЕЛИ, А МЕСТАТА ЗА СЯДАНЕ И ПЪТЕКИТЕ МЕЖДУ ТЯХ БИЛИ ИЗЦЯЛО НАПРАВЕНИ ОТ МРАМОР.

ПО ВРЕМЕ НА РАЗКОПКИТЕ СА ОТКРИТИ ДВЕ ГОЛЕМИ СКУЛПТУРИ НА ЖЕНСКИ ФИГУРИ И ЧЕТИРИ БРОЯ СЦЕНИЧНИ РЕЛЕФИ, ИЗЛОЖЕНИ В ИСТОРИЧЕСКИЯ МУЗЕЙ В КЪРКЛАРЕЛИ.

ОБЕКТЪТ СЕ НАМИРА В ЦЕНТЪРА НА ВИЗЕ И Е ЛЕСНО ДОСТЪПЕН ЗА ГРУПОВИ ПОСЕЩЕНИЯ. НЕОБХОДИМО Е ДА СЕ УВЕДОМИ ОБЩИНА ВИЗЕ ПРИ ПЛАНИРАНО ПОСЕЩЕНИЕ, ЗА ОТКЛЮЧВАНЕ НА ДВОРА НА ОБЕКТА.

КАНЛЪГЕЧИТ I КЪРКЛАРЕЛИ

В РАМКИТЕ НА АРХЕОЛОГИЧЕСКИТЕ РАЗКОПКИ В РЕГИОНА НА КЪРКЛАРЕЛИ, Е ОТКРИТО СЕЛИЩЕТО КАНЛЪГЕЧИТ, СЪЩЕСТВУВАЛО ОТ ПРЕДИ 4600 ГОДИНИ, СЪЗДАДЕНО ПО ВРЕМЕТО НА ТРОЯ. КАНЛЪГЕЧИТ Е АРХЕОЛОГИЧЕСКИ ОБЕКТ ОТ ОСОБЕНО ГОЛЯМО ЗНАЧЕНИЕ ЗА ТРАКИЯ, ТЪЙ КАТО Е РАЗПОЛОЖЕНО НА ГЕОГРАФСКО МЯСТО, КЪДЕТО СЕ НАМИРАТ МНОГО ДРУГИ СВИДЕТЕЛСТВА ЗА КУЛТУРНИ И ТЪРГОВСКИ ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ БАЛКАНИТЕ И МАЛА АЗИЯ. ТОВА Е ЕДИНСТВЕНОТО ИЗВЕСТНО СЕЛИЩЕ, КОЕТО ИЛЮСТРИРА ТИПА ГРАД ОТ АНАТОЛИЙСКАТА БРОНЗОВА ЕПОХА. НАМЕРЕНИТЕ ОСТАНКИ НА АНАТОЛИЙСКИ ВНЕСЕНИ КЕРАМИКИ И ФИГУРКИ ОТ ВРЕМЕТО, КОГАТО ЖИЛИЩНИТЕ СГРАДИ СА БИЛИ ЗАЛИ С КОЛОНИ И ОГНИЩЕ В СРЕДАТА, ПОКАЗВАТ СИЛНО МАЛОАЗИЙСКОТО ВЛИЯНИЕ.

ПРИ РАЗКОПКИТЕ НА ТОВА МЯСТО СА ОТКРИТИ МНОГО КОСТИ ОТ ПИТОМНИ КОНЕ, КОЕТО ДАВА ОСНОВАНИЕ ДА СЕ ПРИЕМЕ, ЧЕ ТОЗИ ДРЕВЕН ГРАД ОТ БРОНЗОВАТА ЕПОХА ПРЕДСТАВЛЯВАЛ КРАЙНА ТОЧКА НА ТЪРГОВСКИ ПЪТ ОТ МАЛА АЗИЯ.

ДО ОБЕКТА СЕ СТИГА ПО МАРКИРАН И АСФАЛТИРАН ПЪТ ВОДЕЩ ДО ЕДИН ОТ КВАРТАЛИТЕ НА ГРАДА. НЕОБХОДИМА Е ЗАЯВКА ЗА ПОСЕЩЕНИЕТО ДО ДИРЕКЦИЯТА ПО КУЛТУРА И ТУРИЗЪМ В КЪРКЛАРЕЛИ.

АШАЪПЪНАР | КЪРКЛАРЕЛИ

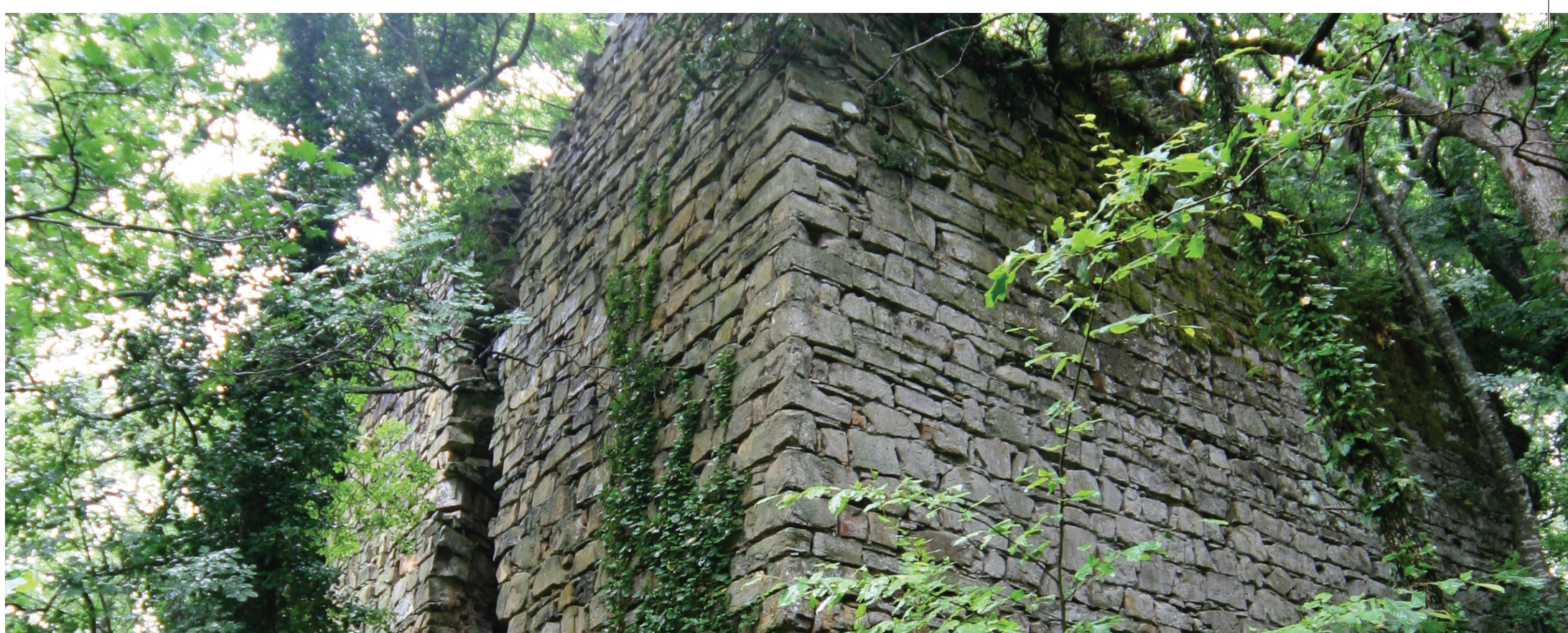
КЪРКЛАРЕЛИ СЕ НАМИРА НА СТРАТЕГИЧЕСКО МЯСТО ПО ПЪТЯ, СВЪРЗВАЩ БЛИЗКИЯ ИЗТОК И МАЛА АЗИЯ С БАЛКАНИТЕ И ЕВРОПА. ТОВА ГЕОГРАФСКО МЕСТОПОЛОЖЕНИЕ НА РЕГИОНА ОПРЕДЕЛЯ И НЕГОВОТО ЗНАЧЕНИЕ В ИЗСЛЕДВАНЕ НА СЪХРАНЕНИТЕ ПАМЕТНИЦИ НА КУЛТУРАТА.

ПРИ АРХЕОЛОГИЧЕСКИТЕ РАЗКОПКИ НА СЕЛИЩЕТО АШАЪПЪНАР, ОСЪЩЕСТВЯВАНИ БЕЗ ПРЕКЪСВАНЕ ОТ 1993-ТА ГОДИНА НАСАМ, СА ОТКРИТИ СЛЕДИ НА ЕДНИ ОТ НАЙ-СТАРИТЕ ЗЕМЕДЕЛСКИ ОБЩНОСТИ, КОИТО СА ДОНЕСЛИ ЗЕМЕДЕЛСТВОТО ПО ТЕЗИ ЗЕМИ ОТ МАЛА АЗИЯ В ТРАКИЯ ПРЕДИ БЛИЗО ОТ 8200 ГОДИНИ. ИЗСЛЕДВАНИЯТА НА СЕЛИЩЕТО ДОКАЗВАТ, ЧЕ КУЛТУРАТА, КОЯТО Е ВЪЗНИКНАЛА В АШАЪПЪНАР, СТОИ В ОСНОВИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ. ТЕЗИ ОТКРИТИЯ СРЕЩАТ ГОЛЯМ ИНТЕРЕС В НАУЧНИЯ СВЯТ, ТЪЙ КАТО ФОРМИРАТ ПЪРВИТЕ ОСНОВИ НА ЦИВИЛИЗАЦИЯТА, РАЗВИЛА СЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОНТИНЕНТ ДО НАШИ ДНИ. ДРЕВНОТО СЕЛИЩЕ В АШАЪПЪНАР Е БИЛО АКТИВНО БЛИЗО 2000 ГОДИНИ БЕЗ ПРЕКЪСВАНЕ, НО ПРЕДИ БЛИЗО 6200 ГОДИНИ БИЛО ИЗОСТАВЕНО.

В НАШИ ДНИ НА ТАЗИ МЕСТНОСТ Е ИЗГРАДЕН МУЗЕЙ НА ОТКРИТО, КОЙТО ПРЕДСТАВЯ ДРЕВНИТЕ КУЛТУРНИ И АРХИТЕКТУРНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА СЕЛИЩАТА ИЗГРАДЕНИ НА ТОВА МЯСТО И НАЧИНА НА ЖИВОТ НА ДРЕВНИТЕ ИМ ОБИТАТЕЛИ ОТ ПРЕДИ БЛИЗО 8000 ГОДИНИ.

ДО ОБЕКТА СЕ СТИГА ПО МАРКИРАН И АСФАЛТИРАН ПЪТ ВОДЕЩ ДО ЕДИН ОТ КВАРТАЛИТЕ НА ГРАДА. НЕОБХОДИМА Е ЗАЯВКА ЗА ПОСЕЩЕНИЕТО ДО ДИРЕКЦИЯТА ПО КУЛТУРА И ТУРИЗЪМ В КЪРКЛАРЕЛИ.

КРЕПОСТ | с. сислиоба

В ГРАНИЦИТЕ НА ДНЕШНАТА ОБЛАСТ КЪРКЛАРЕЛИ, ЕДИН ВАЖЕН ЗА ДРЕВНОСТТА СТРАТЕГИЧЕСКИ РЕГИОН, СА СЪХРАНЕНИ МНОГО АНТИЧНИ (СТРАКИЙСКИ И РИМСКИ) И СРЕДНОВЕКОВНИ (ВИЗАНТИЙСКИ) КРЕПОСТИ. ПОВЕЧЕТО ОТ ТЯХ СА РАЗПОЛОЖЕНИ В ТРУДНО ДОСТЪПНИТЕ ПЛАНИНСКИ МЕСТНОСТИ НА ЙЪЛДЪЗ /СТРАНДЖА/ ПЛАНИНА. ИЗДИГНАТИ В ДЕВСТВЕНИ ГОРИСТИ КЪТЧЕТА, СЯКАШ НЕДОКОСНАТИ ОТ ВРЕМЕТО, ТЕ СА СЪХРАНИЛИ МНОГОБРОЙНИ СЛЕДИ ОТ ИНТЕНЗИВЕН ЖИВОТ, КИПЯЛ В ТЯХ ПРЕЗ ДРЕВНОСТТА И СРЕДНОВЕКОВИЕТО.

ПРЕЗ ЕПОХАТА НА РИМСКАТА ИМПЕРИЯ, РАЗПРОСТРЯЛА ВЛАДЕНИЯТА СИ И НА БАЛКАНИТЕ, КАКТО И ПРЕЗ СЛЕДВАЩАТА ЕПОХА НА ИЗТОЧНОРИМСКАТА ИМПЕРИЯ /ВИЗАНТИЯ/, РАЙОНЪТ ЗАПАЗИЛ СВОЕТО ВАЖНО СТРАТЕГИЧЕСКО ЗНАЧЕНИЕ. ОТ ТАЗИ ЕПОХА Е И КРЕПОСТТА КРАЙ С. СИСЛИОБА. РАЗПОЛОЖЕНА НА ПЛАНИНСКИ ВРЪХ, ОТДАЛЕЧЕН НА 4 КМ ОТ СЕЛОТО, ТЯ Е ДОСТЪПНА ПО ДВЕ ОТДЕЛНИ ПЛАНИНСКИ ПЪТЕКИ. ОТ УКРЕПИТЕЛНОТО СЪОРЪЖЕНИЕ СА ОСТАНАЛИ ЧАСТИ ОТ СЕВЕРОИЗТОЧНИТЕ СТЕНИ, ОТ КУЛАТА, РАЗПОЛОЖЕНА НА ЮГОИЗТОК, И ОТ ИЗТОЧНИТЕ СТЕНИ. ЗА ПОСТРОЯВАНЕТО НА КРЕПОСТНИТЕ СТЕНИ СА ИЗПОЛЗВАНИ НАТРОШЕНИ КАМЕННИ ПАРЧЕТА И ПОСТАВЕНИ ПРАВИЛНО

НАСЕЧЕНИ КАМЪНИ, ДОБИВАНИ ОТ ОКОЛНОСТТА, СПОЕНИ С БЯЛ ХОРОСАН. ВЪВ ВЪТРЕШНАТА ЧАСТ НА КРЕПОСТА ИМА СЛЕДИ ОТ ВЪТРЕШНИ СТЕНИ. СЪОРЪЖЕНИЕТО НАЙ-ВЕРОЯТНО Е БИЛО ИЗПОЛЗВАНО ЗА ГРАНИЧНА ОХРАНА И В НЕГО Е ПРЕБИВАВАЛ ВОЕНЕН ГАРНИЗОН. ПРЕЗ СЛЕДВАЩИЯ ПЕРИОД, ВЪВ ВРЕМЕТО НА ВИЗАНТИЙСКАТА ИМПЕРИЯ, КРЕПОСТТА ЗАПАЗИЛА ОХРАНИТЕЛНАТА СИ РОЛЯ.

КРЕПОСТА МОЖЕ ДА СЕ ДОСТИГНЕ ПО АВТОМОБИЛЕН ПЪТ ИЛИ ПО ГОРСКА ПЪТЕКА. ДВАТА ПЪТЯ СА С НАЧАЛНА ТОЧКА ОТ ДВАТА КРАЯ НА С. СИСЛИОБА. НЯМА МАРКИРОВКА, НО В МЕСТНОСТА МОЖЕ ДА СЕ ОРГАНИЗИРА ТРЕКИНГ И ПОСЕЩЕНИЕ С ГРУПА.

РЕГИОНАЛНИЯТ ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ В ХАСКОВО ЗАПОЧВА СВОЯТА ДЕЙНОСТ КАТО ОРГАНИЗИРАН МУЗЕЙ ПРЕЗ 1956 Г. ОСНОВНАТА МУ ДЕЙНОСТ Е СЪБИРАНЕТО, СЪХРАНЕНИЕТО И ПОПУЛЯРИЗИРАНЕТО НА ИСТОРИЯТА НА ХАСКОВСКА ОБЛАСТ С ДВИЖИМИ И НЕДВИЖИМИ ПАМЕТНИЦИ. ДНЕС МУЗЕЙНИЯТ ЕКИП СЕ СЪСТОИ ОТ 16 ЕКСПЕРТИ С ДЪЛГОГОДИШЕН ОПИТ И СЪХРАНЯВА НАД 120000 АРТЕФАКТА.

ДИРЕКЦИЯТА ЗА КУЛТУРА И ТУРИЗЪМ В КЪРКЛАРЕЛИ Е ПУБЛИЧНА ИНСТИТУЦИЯ, СЪЗДАДЕНА СЪС СФОРМИРАНЕТО НА ПЪРВИТЕ АДМИНИСТРАТИВНИ СТРУКТУРИ НА МЛАДАТА РЕПУБЛИКА ТУРЦИЯ ПРЕДИ ПОВЕЧЕ ОТ 95 ГОДИНИ. ОТ 2010 Г. ДИРЕКЦИЯТА ОСЪЩЕСТВЯВА ТРАНСГРАНИЧНИ ДЕЙНОСТИ ЗА ИЗРАВНЯВАНЕ НА ПОТЕНЦИАЛА НА КУЛТУРНО-ИСТОРИЧЕСКОТО И ПРИРОДНОТО НАСЛЕДСТВО В РЕГИОНА.

WWW.CULTREASUREHOUSE.EU

20

3D ВЪЗСТАНОВЕНИ
КУЛТУРНО-ИСТОРИЧЕСКИ
ОБЕКТИ

1

ПРОЕКТ ЗА ОТДИХ И ПЪТ КЪМ
ДРЕВНА КРЕПОСТ

3000

КАТАЛОГА С ДОБАВЕНА
РЕАЛНОСТ

8

3D ТАКТИЛНИ
ТРАНСГРАНИЧНИ ИЗЛОЖБИ

ТЕКСТ: АЛИАНС НАСЛЕДСТВО И КУЛТУРА,
ДИРЕКЦИЯ ЗА КУЛТУРА И ТУРИЗЪМ – КЪРКЛАРЕЛИ
3D ДИЗАЙН И AR: АРВИДО ЕООД
ОФОРМЛЕНИЕ И ПЕЧАТ: СЕЛЕКТПРИНТ ООД
СНИМКИ: ARCADIA AJANS LTD, АЛИАНС НАСЛЕДСТВО И КУЛТУРА,
РИМ-ХАСКОВО, ЛИЧНИ АРХИВИ